

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۱ اپریل ۲۰۲۲

"پاکستان طوس کشید!!"

حنا ربانی کهر، وزیر امور خارجه پاکستان در کابینه "شهباز شریف"

چهارشنبه - ۳۱ حمل ۱۴۰۱ - کابل: هرگاه جایمناز آب نکشیم و صادقانه برخورد نمائیم، باید بگوئیم که همه ما به هر مذهب، قوم و زبانی که تعلق داریم به اندازه های معینی حد اقل در سطح آماتور با "قطعه بازی" از جمله با "بتر ۹" و "فلاش" آشنائی داریم، و می دانیم که "طوس کشیدن" یعنی چه؟! در یادداشت امروز می بینیم که دولت پاکستان باز هم چگونه برای فریب تمام جهان "طوس کشید".

به دنبال کودتای افتضاح آمیز در پاکستان که به برکناری "عمران خان" انجامید و رسیدن مقام صدارت به "شهباز شریف" برادر جوانتر "نواز شریف" صدراعظم اسبق پاکستان، روز گذشته کابینه جدید دولت پاکستان اعلام گردید. در کابینه اعلام شده دیروز، خلاف کابینه قبلی که همه از لحاظ تعلق جنسیتی "مرد" گفته می شدند، در کابینه جدید چهار زن نیز عضویت دارند. از جمع این خانمها، خانم "حنا ربانی کهر" به حیث وزیر امور خارجه مقرر شده مسؤلیت پیش برد امور خارجی دولت پاکستان را آنهم در چنین مقطعی که کشمکش بین چین و امریکا می تواند تازه آغاز یابد، به دوش گرفت.

این تقرر یک بار دیگر نشان داد که سیاست و سیاستمداران در پاکستان تا کدام حد و اندازه فریبکارانه و دغلبازانه به بقاء و زندگانی شان ادامه می دهند. از جمله در مورد خانم "حنا ربانی کهر".

"شهباز شریف" برادر "نواز شریف"، عضو حزب "مسلم لیک" پاکستان است. یعنی عضویت یکی از احزابی را دارد که از همان آغاز نه تنها مسؤلیت تقسیم نیم قاره به دوکشور هند و پاکستان آنهم بر مبنای اختلاف مذهبی را بر عهده دارد و در پیوند تنگاتنگ با "اخوان المسلمین" قرار داشت بلکه خودش سالیان سال به خصوص آن گاهی که تشکیلات اولی "اخوان المسلمین" در مصر ضربت خورده و زیر فشار حکومت شبه سکیولار "ناصر" قرار داشت، در رأس آن

جنبش اسلامی قرار گرفته در تمام این سالها با اسلام پناهی آشکار و از موضع مسلمانان متعصب و بنیاد گرا، بر حاکمیت تکیه زده اند.

حال این حزب زمانی که مجدداً از طرف امپریالیسم و ارتش پاکستان به خدمت گرفته می شود از موضع یک نهاد اسلام گرا و افراطی، یک خانم جوان و با معیار های شرقی نسبتاً زیبا را به حیث وزیر خارجه معرفی می دارد. این حرکت را چه "بیرون شدن قرآن از خانه هندو" بنامیم و چه هم "طوس کشیدن" دولت پاکستان و "شهbaz شریف"، واضحاً نشان می دهد که چنین انتخابی با اساسات اولی مسلم لیک که برای زنان در "چوکات اسلام آزادی و حقوق" قایل اند، مغایرت دارد، همان چوکاتی که نواله خوران شان، زنان کشور ما را با آن به بند و زنجیر کشیده اند.

این انتخاب یک بار دیگر نشان داد که پاکستان همیشه جهت تأمین منافع خودش، نوکران افغانش را به قربانگاه فرستاده است. یعنی در حالی که طالب و نظام ملاسالار به مثابه تقالۀ دامان ناپاک دولت پاکستان، در افغانستان دختران افغان را از رفتن به مکتب باز می دارند و این درس و فرمان را از مدارس دینی پاکستان به خصوص مدرسه "حقانیه" گرفته اند و استدلالش هم چیزی به نام "چوکات اسلام" است، پاکستان خود نه چنین چوکاتی را به رسمیت می شناسد و نه هم چنان اسلامی را.

یعنی با انتخاب خانم "حنا ربانی کهر" و فرستادنش به مذاکره با "امیر خان متقی" که بر مبنای طول ریش و قطر شکم و لیست دراز جنایات عین مقام را در اداره نظام ملاسالار به عهده دارد، رسماً به جهانیان اعلام می دارد "ما را با طالب کاری نیست. پاکستان کشوریست متمدن که زناش نیز در کنار مردان برای بهبود زندگی باشندگان کشور را مبارزه می نمایند و افغانستان کشوریست مرد سالار که فقط مردان در آن حق حیات دارند آنهم مشروط به تعلق و یا اطاعت برده وار از طالب."

هموطنان گرامی!

یک لحظه فکر کنید که خانم "حنا" و یا کدام زن دیگری را طالب به حیث وزیر خارجه انتخاب می کرد، تصور کرده می توانید که چه الم شنگه و سروصدا از جانب تمام ملا ها، آخندها و مدارس دینی پاکستان و افغانستان به راه می افتاد. حال وقتی پاکستان یعنی "مرکز اسلام جهادی" دست به چنین کاری می زند، کجاست به ده ها هزار ملا و چلی که عمل پاکستان را تقبیح و خروج از چوکات اسلام معرفی دارند.

هموطنان گرامی!

در اینجا پای تطبیق دو اسلام جداگانه در میان نیست بلکه تفاوت بین عملکرد آقا و غلام است. دولت پاکستان که خود را آقا می داند به خود حق می دهد تا سکان هدایت سیاست خارجی اش را به دست یک مانکن زیبا بسپارد، مگر طالب که غلام است حق ندارد به دختران اجازه تحصیل بدهد که اگر چنین کند مرزهای بادار و غلام از بین رفته، "چوکات اسلام" خدشه دار می گردد.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!